

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a členů JUDr. Milady Šámalové, JUDr. Ivany Doubkové, Mgr. Vladimíra Hackla, JUDr. Petra Hajna a JUDr. Tomáše Prokopce v právní věci kárného navrhovatele: **předseda Městského soudu v Praze**, se sídlem Spálená 2, Praha 2, proti kárně obviněnému: **JUDr. K. K.**, předseda senátu Městského soudu v Praze, zastoupený JUDr. Michalem Paulem, advokátem se sídlem AK Benešovská 1897/24, Praha 10, o návrhu na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudce ze dne 18. 11. 2014, při ústním jednání konaném dne 11. 6. 2015

t a k t o :

JUDr. K. K.,
předseda senátu Městského soudu v Praze,
se podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů

u z n á v á v i n n ý m, ž e

v průběhu volební kampaně před komunálními volbami konanými ve dnech 10. a 11. října 2014 umožnil, aby jeho jménem a s uvedením jeho postavení soudce Městského soudu v Praze, byl sepsán a distribuován do poštovních schránek voličům v obci Mnichovice, okr. Praha - východ, kde vlastní chatu, leták, v němž zhodnotil volební kampaň do zastupitelstva obce Mnichovice následovně:

- u sdružení kandidátů „Mnichovice – město na Vaší straně“, jako neférovou, přivlastňující si cizí úspěchy a populistickou,
- u strany TOP 09, jako neférovou, neboť slibuje územní plán, který je špatný, soudně napadnutelný,
- u strany KDU-ČSL, neobjevil žádný volební program vztahující se k obci a
- u strany „Volba pro město – Volba pro Mnichovice“, neshledal žádné závadné jednání během kampaně,

přičemž v návaznosti na to po proběhnutých volbách pokračoval v této své angažovanosti tak, že publikoval v „Životu Mnichovic“ č. 7 článek, v němž děkuje všem voličům, kteří „zvážili odpovědně komu dát ve volbách hlas“ a rozvádí jaké koalice je možno v zastupitelstvu obce Mnichovice vytvořit a apeluje na nově zvolené zastupitele, aby si uvědomili, že absolutním vítězem voleb se stala strana „Volba pro město – Volba pro Mnichovice“ vedená Ing. Petrem

Schneiderem, který má lepší předpoklady vést město, než kandidáti ostatních subjektů a to i díky svému technickému vzdělání a vyslovuje obavy, že pokud město nepovede právě Ing. Schneider, hrozí městu katastrofa,

t e d y

zaviněně porušil povinnosti soudce vyplývající z ustanovení § 80 odst. 4, 5 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, když si při výkonu svých politických práv počínal tak, že ohrozil důstojnost soudcovské funkce a zneužil funkci soudce k prosazování soukromých zájmů,

t í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.,
o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů,

příčemž podle § 88 odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb.

s e u p o u š t í o d u l o ž e n í k á r n é h o o p a t ř e n í .

O d ů v o d n ě n í :

I.

Obsah návrhu

Kárný navrhovatel (dále též „navrhovatel“) podáním ze dne 18. 11. 2014 (iniciováním stížnostním podnětem Mgr. Petry Peckové, představitelky sdružení kandidátů „Mnichovice – město na Vaší straně“), podal u Nejvyššího správního soudu návrh na zahájení kárného řízení proti kárně obviněnému (dále též „JUDr. K. K.“) pro skutek spočívající v tom, že v průběhu volební kampaně před komunálními volbami konanými ve dnech 10. a 11. října 2014 nechal roznést do poštovních schránek voličům v obci Mnichovice, okr. Praha – východ, leták, v jehož úvodu uvádí, že je soudcem Městského soudu v Praze, který odsoudil „tuneláře“ z H-Systému pana S. k nepodmíněnému trestu, napadl mediálně amnestii prezidenta Klause, zdůrazňuje, že se zabývá dlouhodobě spravedlností, nemá rád nespravedlnost a neférové jednání, které shledává v průběhu volební kampaně do obecního zastupitelstva obce Mnichovice, kde vlastní chatu a následně zhodnotil volební kampaň:

- sdružení kandidátů „Mnichovice – město na Vaší straně“, jako neférovou, přivlastňující si cizí úspěchy a populistickou,
- strany TOP 09, jako neférovou, neboť slibuje územní plán, který je špatný, soudně napadnutelný,
- strany KDU-ČSL, neobjevil žádný volební program vztahující se k obci a
- strany „Volba pro město – Volba pro Mnichovice“, neshledal žádné závadné jednání během kampaně,

a v závěru voliče vyzval, aby „volili s rozmyslem“, a po proběhnutých volbách vydal v „Životu Mnichovic“ č. 7 článek, datovaný 18. října 2014, v němž děkuje všem voličům, kteří „zvážíli odpovědně komu dát ve volbách hlas“ a rozvádí jaké koalice je možno v zastupitelstvu obce Mnichovice vytvořit a apeluje na nově zvolené zastupitele, aby si uvědomili, že absolutním vítězem voleb se stala strana „Volba pro město – Volba pro Mnichovice“ vedená Ing. Petrem Schneiderem, který má lepší předpoklady vést město, než kandidáti ostatních subjektů a to i díky svému technickému vzdělání a vyslovuje obavy, že pokud město nepovede právě Ing. Petr Schneider, hrozí městu katastrofa.

Tím podle navrhovatele kárně obviněný zaviněně porušil povinnosti soudce vyplývající z ustanovení § 80 odst. 4, 5 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, když si při výkonu svých politických práv počínal tak, že ohrozil důstojnost soudcovské funkce a zneužil funkci soudce k prosazování soukromých zájmů.

V odůvodnění písemného návrhu navrhovatel uvedl, že JUDr. K. K. působí ve funkci předsedy senátu I. stupně Městského soudu v Praze. V minulosti nebyl kárně projednáván. Samotný skutkový děj, tedy že k distribuci letáků sepsaných JUDr. K. K. do poštovních schránek občanů Mnichovic před komunálními volbami 2014, jakož i to, že k této distribuci došlo z jeho vůle, navrhovatel označil v písemném návrhu za nesporný. Za nesporný označil i obsah předmětného letáku a článku. Otázkou podle navrhovatele zůstalo, zdali je takovéto jednání soudce během volební kampaně dovolené, či již je za hranicí, jejíž překročení je soudci zapovězeno a pokud ano, zda je natolik závažné, aby šlo o kárné provinění. Navrhovatel předeslal, že jemu známá a dostupná kárná judikatura obdobný případ, tedy podobné zapojení soudce do předvolební kampaně, neřeší. Jde tedy o otázku neprejudikovanou a rozhodnutí v této věci bude vodítkem jak pro soudce samotné, tak pro kárné žalobce v obdobných případech. Osobně se navrhovatel domnívá, že míra zapojení soudce do předvolebního boje, byť toliko na komunální úrovni, byla v dané věci natolik intenzivní a zejména přímo spojena s funkcí soudce, že by jako kárné provinění kvalifikována být mohla. Za zřejmé označil, že hlavním účelem textu bylo vyvolat dojem, že jediné politická strana „Volba pro město – Volba pro Mnichovice“ pod vedením Ing. Schneidera vede kampaň čestně a voliči by tuto stranu, resp. kandidáta na starostu Ing. Petra Schneidera, měli po zralé úvaze ve volbách preferovat před ostatními stranami a sdruženími. Jinými slovy, leták byl jasně vyslovenou podporou jednomu ze subjektů, které ve volbách soupeřily. Pokud by autor v textu neuvedl, že je soudcem, byla by otázka, zda jde o jednání kárně postižitelné či neslučitelné se soudcovskou etikou, podstatně spornější. V dané věci ovšem byl fakt, že autor textu je soudcem, nejen výslovně uveden, ale přímo akcentován a to dokonce s odkazem na celospolečensky významné trestní kauzy, kterým JUDr. K. K. jako soudce předsedal. Text letáku šel dokonce ještě dále a ze skutečnosti, že autor je soudcem, v úvodu dovozuje, že autor je člověk bojujícím celoživotně za spravedlnost, tedy se cíleně snažil v adresátech utvrdit dojem, že jde o člověka čestného, váženého a schopného rozpoznat nepravost a faleš. Tedy negativa, které identifikoval právě u volebních soků Ing. Petra Schneidera. Skutečnost, že je JUDr. K. K. soudcem, tak úmyslně využil, aby dodal svým názorům zdání větší váhy a přesvědčivosti. Právě tento moment považoval navrhovatel za klíčový pro zvážení otázky, zda jednání je či není kárně postižitelné. Shora tvrzený úmysl autora letáků pak jasně potvrdil i druhý text, publikovaný po volbách za situace, kdy strana Ing. Petra Schneidera „Volba pro město – Volba pro Mnichovice“, preferovaná autorem daného textu, sice zvítězila, ovšem v pořadí druhé sdružení „Mnichovice – město na Vaší straně“ získalo stejný počet mandátů v zastupitelstvu a bylo otázkou, zda oba subjekty uzavřou koalici navzájem, či se jeden z „vítězů“ domluví s poraženou TOP 09 (získala toliko jediný mandát) a druhého tak vyřadí. Vývoj ve variantní situaci se JUDr. K. K. snažil opět ovlivnit, když ve druhé z tiskovin označil možnost, že starostou obce nebude Ing. Petr Schneider, výslovně za katastrofu. Podle navrhovatele tedy

nebylo pochyb o tom, že již první leták, sledoval jen a pouze snahu JUDr. K. K. pomoci Ing. Petru Schneiderovi ve volebním klání a to právě za využití skutečnosti, že je soudcem.

Navrhovatel požádal o vyjádření k věci kárně obviněného a k němu v písemném návrhu uvedl, že v těchto souvislostech považuje za zcela nepodstatné tvrzení JUDr. K. K., že je představiteli dvou ze shora uvedených volebních stran, a to vedoucí sdružení „Mnichovice – město na Vaší straně“ Mgr. Petrou Peckovou a dále také Mgr. Miroslavem Rovenským z KDU-ČSL, mediálně napadán a nepravdivě osočován. Způsob, jakým se JUDr. K. K. zapojil do předvolební kampaně v obci Mnichovice, kde má chatu, navrhovatel považoval za natolik vybočující z rámce, jenž klade na chování soudce v soukromém životě zákon č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích, že nelze věc řešit jinak, než podáním kárné žaloby. Soudci obecně jsou povinni i v soukromém životě vystupovat a chovat se uvážlivě, nepřipustit, aby byla ohrožena vážnost soudcovského stavu, zejména je jim zapovězeno využít svoji funkci k prosazování soukromých zájmů (viz § 80 zákona č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích). V neposlední řadě je soudcům zakázáno jakkoliv se podílet na výkoné moci (neslučitelnost funkce soudce s funkcemi ve veřejné správě), jenž plyne z ústavně zakotvené dělby moci (viz čl. 82 odst. 3 zákona č. 1/1993 Sb., Ústava ČR). Již jen z této dělby moci, která je jedním ze základních principů, na němž stojí Česká republika jakožto právní a demokratický stát, lze podle navrhovatele dovodit, že soudce by měl být ve svých politických aktivitách a projevech velmi zdrženlivý. Jinými slovy, soudci není odpíráno aktivní volební právo, nicméně nemůže být volen do veřejných funkcí (nemá pasivní volební právo) a proto by do voleb a jejich průběhu měl zasahovat jen minimálně, fakticky pouze využitím svého volebního práva, nikoliv veřejnými agitacemi a jasně proklamovanou podporou jednomu z kandidátů. Pokud pak došlo nejen k podpoře konkrétního kandidáta, což samo o sobě již patrně je schopno narušit důstojnost soudcovského stavu (ohrožuje vnímání soudcovského stavu veřejností jakožto nestranného a nezávislého), ale dokonce k podpoře kandidáta s cíleně zdůrazněným faktem, že podporovatel je soudcem, který je lépe než ostatní schopen rozeznat čestného a vhodného kandidáta, jde podle navrhovatele již i o zneužití funkce soudce ku prospěchu jiné osoby.

K prokázání tvrzení uvedených ve výroku návrhu navrhovatel navrhl provedení těchto důkazů:

- kopie dvou zmiňovaných písemností (přílohy návrhu)
- výslech JUDr. K. K.
- obsah stížnostního spisu sp. zn. St 203/2014, stížnost Mgr. Peckové (kopie je přílohou tohoto podání)

V případě, že by kárný soud považoval za spornou samotnou distribuci letáků, navrhovatel dále navrhl i výslech občanů obce Mnichovice a zaměstnanců tamní pošty, která měla podle tvrzení Mgr. Petry Peckové distribuci do 1600 domácností v Mnichovicích zajišťovat. Pro případ, že by kárný soud považoval za potřebné blíže prokazovat situaci v obci před a po komunálních volbách, navrhovatel navrhl vyslechnout vedoucí jednotlivých kandidátek Mgr. Petru Peckovu, Ing. Petra Schneidera, JUDr. Jana Zenkla a Mgr. Miroslava Rovenského.

Při úvaze, jaké kárné opatření by mělo být JUDr. K. K. uloženo, navrhovatel navrhol zohlednit, že je celoživotně soudcem, který se dosud žádného kárného provinění nedopustil. Přihlédnuto by podle navrhovatele mělo být i k tomu, že situace v obci Mnichovice byla před volbami zjevně vypjatá a jakožto v místě známá a aktivní osoba byl JUDr. K. K. patrně oslovován známými, což je na malé obci zcela běžné, a byl tak postupně vtažen do předvolebního boje, v jehož rámci již obtížně nalézal mantinely přípustné míry angažovanosti soudce. Shora uvedené polehčující okolnosti je pak navrhovatel navrhoval vnímat ve světle toho, že v dané věci jde o velmi specifický typ kárného provinění, který doposud nebyl kárným soudem projednáván, tudíž je i pro soudce samotné obtížnější, než v jiných případech, odhadnout hranici, která je pro

soudce v politických aktivitách nepřekročitelná. To vše navrhovatele vedlo k přesvědčení, že byt' v dané věci došlo k již poměrně masivnímu využití funkce soudce k dosažení soukromých cílů jednoho z kandidátů voleb, jde o otázku natolik výjimečnou, že hlavní hodnota a smysl tohoto kárného řízení spočívá v jasném stanovení maximální přípustné míry politické angažovanosti soudců, tedy v samotném výroku, že specifikované jednání je kárným proviněním.

S přihlédnutím k charakteru skutku a zejména osobnosti JUDr. K. K. pak navrhovatel jako kárný žalobce navrhl, aby bylo v kárném řízení upuštěno od uložení kárného opatření podle § 88 odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb., zákona o soudech a soudcích, neboť projednání kárného provinění je dostačující.

Závěrem odůvodnění svého návrhu označil navrhovatel dopad rozhodnutí v této věci za nebývale významný nejen pro JUDr. K. K. samotného, ale i pro ostatní soudce neboť napříště může být vodítkem, a to jak vůbec, tak v politickém boji, jak v těchto nepřehledných a emočně často velmi vypjatých situacích postupovat.

II.

Vyjádření kárně obviněného

Kárně obviněný soudce v písemném vyjádření ze dne 20. 2. 2015 uvedl, že pokud jde o návrh samotný, s tím nesouhlasí. Odkázal na článek 21 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, podle něhož má právo jako občan se vyjádřit k věcem veřejným a to veřejně. Forma veřejného vyjádření není specifikována, takže může jít jak o formu tisku, ale i zvukovou, obrazovou a podobně.

Celá záležitost se již táhne od jara roku 2013, kdy v městě Mnichovice, kde kárně obviněný vlastní rekreační objekt a fakticky se i zdržuje, proběhla diskuse o dalším rozvoji školství z hlediska nedostatku míst ve stávajícím školském zařízení. V té době tzv. opoziční část zastupitelstva města, která fakticky ale již měla většinu jednoho hlasu, odhlasovala pro rekonstrukci na školu nákup budovy tzv. Mnicha. Tato věc se následně řešila na veřejné schůzi zastupitelstva koncem dubna 2013, kdy starosta odmítl podepsat kupní smlouvu na daný objekt z důvodu nesrovnalostí v odhadních cenách dané nemovitosti. Na daném jednání zastupitelstva kárně obviněný osobně vystoupil s tím, že se nediví starostovi obce, že nechce podepsat smlouvu na nákup dané nemovitosti, v níž byla její cena stanovena podle vyššího ze dvou odhadů, a že sám osobně by mu ani takový podpis nedoporučoval. Od této doby se podle vyjádření kárně obviněného odvíjí animozita Mgr. Petry Peckové (na základě jejíhož podnětu bylo přistoupeno k návrhu na zahájení nynějšího kárného řízení) vůči kárně obviněnému.

Cítí-li se Mgr. Petra Pecková dotčena jeho povolebním článkem v Životě Mnichovic č. 7, tak k tomu kárně obviněný poznamenal, že článek psal 18. 10. 2014 v sobotu, týden po volbách. V pondělí 20. 10. 2014 byla uzávěrka vydání tohoto čísla. Mgr. Petra Pecková je členkou redakční rady a tudíž spolurozhoduje o tom, které články vyjdou. Mgr. Petra Pecková nejprve s redakční radou shledala jeho povolební článek nezávadným, určila jej k otištění, a v zápětí si na něj stěžovala u jeho nadřízeného, ministryně spravedlnosti a NS ČR. Samotný časopis šel do distribuce mezi občany asi týden po uzávěrce, kdežto stížnosti Mgr. Petry Peckové jsou datovány již 23. 10. 2014, tedy ještě před oficiálním vydáním. Kárně obviněný označil za zajímavé, že i když si ani v jednom článku, které napsal do Života Mnichovic, nikdy výslovně neuvedl, že pracuje jako soudce na Městském soudě v Praze, v reakcích na ně jej vždy členové zastupitelstva oslovují jako soudce. V podstatě mu dělali propagaci sami.

Článek v Životě Mnichovic č. 7 z roku 2014 kárně obviněný považuje pouze za běžnou publikační činnost, kterou může provozovat každý občan země s ohledem na článek 21 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále též „Listina“). Nevidí jediný důvod, proč se nemůže jako občan zabývat výsledkem voleb v obci, kde se fakticky zdržuje, a vést možné úvahy o koalicích. Navíc nechápe, proč Mgr. Petra Pecková tzv. pasáž o katastrofě pro obec vztahuje pouze na sebe. Kárně obviněný se sám označil za osobu, která s humanitním vzděláním s ohledem na náročné stavební úkoly vedení obce by tuto úlohu nevzala na svá bedra, jelikož tomu nerozumí a dopadlo by to špatně, tedy katastrofou. V tomto směru odkazuje i na stanovisko Soudcovské rady Městského soudu v Praze, která dokonce uvádí, že jediná osoba, která si na obsah článku stěžuje je samotná stěžovatelka, která je prakticky vztahovačná. Ve vztahu k pojmu či termínu katastrofa není jmenována. V zastupitelstvu je vícero osob s humanitním vzděláním a ukřivděná se cítí pouze Mgr. Petra Pecková.

Pokud jde o tzv. leták, tak celá záležitost se podle kárně obviněného odehrála jinak. S ohledem na řadu pomlouvačných článků, které členové redakční rady nechali uveřejnit ohledně osoby tehdejšího starosty pana Ing. Petra Schneidera, kárně obviněného navštívili postupně občané obce s tím, zda se nedá věc uvést na pravou míru. Kárně obviněný se tehdy dohodl s panem J., že by vydali jednorázový dvoulist, kde by byly příspěvky různých občanů včetně jeho a i příspěvku kárně obviněného. Tehdy kárně obviněný učinil kostru svého příspěvku s tím, že by s ní měli dále pracovat podle rozsahu místa, který zbude. Kostra tohoto příspěvku, či základní osnova, byla tvořena oslovením a pak dále čtyřmi body, kde se kárně obviněný stručně vyjádřil k jednotlivým kandidujícím volebním stranám. Jelikož pak kárně obviněný odejel na školení soudců do Kroměříže od 1. - 3. 10. 2014 včetně, domluvil se s panem J., že zbytek dodělají ihned po jeho návratu. Po návratu kárně obviněného ze školení mu pan J. sdělil, že nakonec nikdo z lidí příspěvky na dvoulist nedodal a že mu nezbylo nic jiného, než nechat vytisknout tzv. dva letáky, jeden se jménem kárně obviněného, a druhý se jménem jeho. Důvodem byla skutečnost podle jeho sdělení, že tiskárna by vydala tiskoviny až po víkend a to by již zasahovalo do konce kampaně. Sám uvedl, že leták doplnil o úvod a část konce. Takže pasáž o tom, že kárně obviněný je soudce Městského soudu v Praze, není jeho autorstvím. Navíc, v tomto úvodním odstavci je řada věcných chyb. Kárně obviněný nesoudil pana S., ale S., ten nedostal 8 let, ale plných 12 let na horní hranici trestní sazby. Každý rozumně uvažující člověk uzná, že pokud by toto kárně obviněný psal sám, tak by takové věcné nesmysly nemohl uvádět. Když toto kárně obviněný zjistil, panu J. vynadal s tím, že doufá, že z toho nebude nějaký problém. Avšak byl.

Navíc se v návrhu na kárné řízení uvádí, že kárně obviněný nechal leták vytisknout a distribuovat přes Českou poštu. Kárně obviněný konstatuje, že nenechal nic vytisknout, nenechal ani nic přes poštu roznášet. Dále se v návrhu tvrdí, což je mechanicky převzato z udání Mgr. Petry Peckové, že tiskovina byla doručena do 1600 schránek v Mnichovicích. Osobě kárně obviněného nic nepřišlo, ani jeho sousedovi. Dále kárně obviněný ví minimálně o řadě lidí, kteří rovněž nic nedostali. V době tisku a objednávky na roznoš kárně obviněný v místě vůbec nebyl. Nacházel se přes 250 km daleko na školení v Kroměříži.

Podle názoru kárně obviněného pouze využil svého práva jako občan a to práva, které mu dává Ústava a Listina. Pokud jsou některé právní předpisy nižší právní síly v rozporu s těmito ústavními, platí ty ústavní. Jelikož se ničeho nedopustil, co by mohlo zakládat kárné provinění, navrhuje, aby byla věc v souladu i s návrhem soudcovské rady Městského soudu v Praze vrácena předsedovi soudu k projednání v jeho kompetenci.

K prokázání uváděných skutečností kárně obviněný navrhl provedení těchto důkazů:

- připojená příslušná čísla Života Mnichovic
- stanovisko Soudcovské rady Městského soudu v Praze
- materiály Mgr. Petry Peckové z voleb včetně lživého tvrzení na netu o podání trestního oznámení ze strany kárně obviněného na p. Zenkla, další volební materiály, které kárně obviněný předloží dodatečně
- článek p. Mgr. Miroslava Rovenského v č. 6 Života Mnichovic
- potvrzení JA Kroměříž
- smlouva o distribuci tiskoviny od pošty včetně zprávy ČP o tom, kolik doručných míst je v Mnichovicích – necht' si soud vyžádá u pošty
- výsledky svědků:

- JUDr. V. Ř.,

- L. J.,

- P. H.,

- M. P.,

- svědci navržení předsedou soudu s výhradou dalších důkazů.

Závěrem svého vyjádření ke kárnému návrhu kárně obviněný ještě upozornil, že Mgr. Petra Pecková v podstatě nepíše v podání pravdu. Tvrdí, že aktivity kárně obviněného souvisí s pozemkovými zájmy. Toto dle kárně obviněného není pravda. Žádné pozemkové zájmy zde kárně obviněný nemá. Pozemky, které vlastní, mají povolenou rekreační výstavbu a tudíž Mgr. Petra Pecková jako bývalá redaktorka Novy podle kárně obviněného opět manipuluje s fakty.

III.

Průběh ústního jednání a skutková zjištění

Kárný navrhovatel při ústním jednání, pokud šlo o znění návrhu, předně odkázal ohledně totožnosti skutku na jeho písemné vyhotovení. Přitom uvedl, že s ohledem na další skutková zjištění po sepsání a odeslání kárného návrhu, se ukázalo, že tak, jak v něm skutkový děj sepsal, tento není zcela nesporný. To proto, že s kárně obviněným hovořil dříve, než mu oznámil, že se rozhodl kárný návrh podat, a měl za to, že tak jak v návrhu daný děj popsal, se tento skutečně stal. Měl přitom dojem, že se mu v písemném návrhu podařilo vystihnout podstatu daného, či daných, jednání. Jde o otázku, která není příliš řešena a domnívá se, že je to pro soudcovský stav nebezpečná situace, kdy by docházelo ke vstupu soudnictví do politiky a obráceně. Na druhou stranu si uvědomuje, že soudce na tak malém místě, jako jsou Mnichovice, je vtahován do místních sporů, a o tom co udělal, byl přesvědčen, že dělá něco naprosto správného, co souvisí s jeho postavením v dané obci. Ale je soudce, a měl být zdrženlivější. Projednání věci považuje navrhovatel za potřebné již proto, aby byly stanoveny etické i právní hranice pro to, jak se má soudce chovat v místě svého bydliště v tak vyhrocené situaci, jaká evidentně v Mnichovicích před komunálními volbami byla. Sám považuje jednání kárně obviněného ve spojení s předmětnými písemnostmi před a po volbách v Mnichovicích minimálně za neetické, a pro případ, že bude shledáno, že se o kárné provinění jedná, nepřeje si, aby padl jakýkoliv trest.

Obhájce kárně obviněného nejprve odkázal na obsah písemného vyjádření kárně obviněného k věci a poté se k věci ještě také sám rekapitulačně vyjádřil. Přitom zejména zdůraznil, že pokud se jedná o první tiskovinu, resp. leták, zcela popírá, že by bylo možno kárně obviněnému vůbec klást za vinu, že s tím má něco společného. Dodal, že k tomu byl ostatně pozván svědek. Pokud jde o druhou část, vyjádření v tisku (text publikovaný v č. 7 Života Mnichovic) tady je podle obhájce kárně obviněného naprosto jednoznačné, že se kárně obviněný ničeho nedopustil. Toliko realizoval svá práva podle čl. 20 a 21 Listiny základních práv a svobod, a nelze nijak dovodit, že by byl nějak omezen vyjadřovat se k obecnému dění jako občan. Kárně obviněný se při vytýkaných jednáních jako soudce neprezentoval, to, že je soudcem Městského soudu v Praze uveřejnil ve svých článcích v Životě Mnichovic bývalý náměstek ministra kultury pan Rovenský. V situaci, kdy se JUDr. K. K. k dění v Mnichovicích vyjadřoval jako občan, nikoliv jako soudce, byť zřejmě v Mnichovicích obecně známo je soudcem, ničeho se nedopustil. Proto obhájce kárně obviněného navrhuje, aby byla kárná žaloba zamítnuta.

Kárně obviněný stručně doplnil, že vše podstatné uvedl ve svém písemném vyjádření. K autorství první tiskoviny, tzv. letáku, uvedl, že se domluvili, že napíšou nějaký článek, těch mělo být více a měly být otištěny v novinách. On sám za sebe udělal jen kostru svého článku, poslal to panu J., ten bohužel z toho pak vytvořil jakýsi leták, protože to již nešlo vydat v novinách před volbami. Když se s textem letáku kárně obviněný později seznámil, panu J. vynadal, že tam má i věcné chyby, že byla chyba, že to pan J. psal sám, a on, kárně obviněný, by takovou věc neudělal. Pokud jde o druhý text v Životě Mnichovic, tam nevystupoval jako soudce, podepsal se „K. K. – chatař“, a soudce z něj udělal pan Rovenský v článku před volbami. Článek psal proto, že v něm chtěl upozornit, že ty sprostoty, které pan Rovenský uveřejnil ve svém článku, by měl korigovat a aspoň se veřejně omluvit. Dále se kárně obviněný v daném článku již jen zabýval úvahami, jaké by mohly být koalice, kdo s kým. Toho se chytila paní Pecková, která v článku vůbec jmenována nebyla, a která už v té době psala na kárně obviněného různá udání po celé republice.

Předseda kárného senátu následně seznámil účastníky řízení s výsledky předběžného šetření kárného senátu ve věci (§ 13 zákona č. 7/2002 Sb.). Kárný senát si za účelem doplnění podkladů potřebných k řádnému zjištění skutkového stavu vyžádal jednak vyjádření kárně obviněného k podanému návrhu, a dále si od kárného navrhovatele vyžádal kopie dvou rozhodných písemností, označených v návrhu, jakož i stížnostní spis v předmětné věci a osobní spis JUDr. K. K.

Z obsahu opatřených předmětných podkladů, a to jak z kopie dvou uváděných písemností, tak dále ze stížnostního spisu, kárný soud ověřil, že skutečnosti uváděné v kárném návrhu, a do značné míry odpovídají jejich obsahu.

Po seznámení účastníků řízení s výsledky předběžného šetření kárný senát přistoupil k provedení dokazování.

Předseda kárného senátu v souladu s § 17 odst. 4 zákona č. 7/2002 Sb. provedl následující listinné důkazy, které předložili účastníci řízení nebo které si kárný soud opatřil na jejich návrh či z vlastní iniciativy, a umožnil stranám, aby se k těmto důkazům vyjádřily. Konkrétně bylo provedeno dokazování následujícími listinami:

1) Leták, distribuovaný v průběhu volební kampaně před komunálními volbami konanými ve dnech 10. a 11. října 2014, označený na závěr jménem a příjmením kárně obviněného. V jeho úvodu je kárně obviněný představen jako soudce Městského soudu v Praze, který soudil mediálně známé trestní věci, nemá rád nespravedlnost a neférové jednání, které shledává v průběhu volební kampaně do obecního zastupitelstva obce Mnichovice. Dále je zde uvedeno jeho hodnocení

volební kampaně čtyř jmenovitých volebních stran, kde u dvou je volební kampaň označena jako neférová, u jedné je shledáno, že nemá žádný volební program, vztahující se k obci, a u poslední je uvedeno, že během kampaně nebylo shledáno žádné závadné jednání. V závěru je výzva voličů, aby volili s rozmyslem.

2) Článek kárně obviněného v č. 7 Života Mnichovic, z 18. 10. 2014, nadepsaný „Může být otazník na začátku? Díl druhý, povolební.“ označený na závěr jménem a příjmením kárně obviněného, s dovětkem „zatím chatař“. V první jeho části je reagováno na jmenovitý dřívější příspěvek Mgr. Rovenského, s položením otázky, jaký měl tento článek vliv na výsledek voleb. K tomu je poznamenáno, že tímto článkem pan Rovenský v podstatě „odstřelil“ sám sebe i svoji stranu KDU-ČSL. Dále je uveden názor autora článku, jak bude zastupitelstvo složeno co do funkcí starosty, místostarosty a příp. dalších. Za vítěze voleb je označena strana pana Schhneidra, a autor článku uvádí, že má za logické, aby stavební investice, které obec čekají, vedl dosavadní starosta pan Schneider, a nedovede si představit, že toto dílo řídí osoby s humanitním vzděláním. Sám osobně by se autor do něčeho takového nepouštěl, myslí, že by to dopadlo katastrofou, a varuje před tím, že taková katastrofa teď hrozí i Mnichovicím.

3) Spis Městského soudu v Praze sp. zn. St 203/2014, obsahující návrh Mgr. Petry Peckové „na posouzení jednání soudce JUDr. K. K. jako kárného provinění“ adresovaný předsedovi Městského soudu v Praze, a ve stejnopisu rovněž i ministerstvu spravedlnosti, ze dne 23. 10. 2014, v něm se uvádí, že se JUDr. K. K. velmi aktivně zapojil do předvolební kampaně v komunálních volbách v Mnichovicích u Prahy, kde je chatařem a to nepravdivým očeřováním lídrů opozičních uskupení proti stávajícímu starostovi Ing. Schneiderovi, tj. zejména JUDr. Zenkla, lídra TOP OS), dále Mgr. Rovenského, lídra KDU-ČSL a osoby podatelky tohoto návrhu, jako lídra sdružení nezávislých kandidátů „Mnichovice – město na Vaší straně“. JUDr. K. K., s výslovným odvoláním na svoji funkci soudce a jeho aktivity v této funkci (odsouzení kauzy H-System aj.), což mělo za cíl vzbudit dojem čestné a spravedlivé osoby, rozšířil v Mnichovicích před volbami letáky prostřednictvím České pošty do 1600 domácností. Jednoznačně v nich prosazoval osobu dosavadního starosty Ing. Schneidera do funkce starosty i v novém volebním období. Osobu podatelky tohoto návrhu, jako možnou starostku (dosud byla místostarostkou) v dalším písemném materiálu zasláném do redakce časopisu Život Mnichovic k otištění označuje jako „hrozící katastrofu“ pro město, neboť má humanitní vzdělání a není stavař (což je dosavadní starosta Ing. Schneider), tudíž nemůže řídit investiční akce města. Za podstatné navrhovatelka považuje, že JUDr. K. K. se zdůrazněním své profese soudce, se intenzivně zapojil do volební kampaně, neváhal rozšiřovat nepravdivé informace s cílem poškodit účastníky voleb. V závěru navrhovatelka žádá o prověření, zda se JUDr. K. K. popsáním jednáním nedopustil kárného provinění soudce.

4) Fotokopie objednávky roznášky informačních /propagačních materiálů č. 14 ze dne 6.10. 2014, sjednané na pobočce České pošty, s.p., v Mnichovicích. Z jejího obsahu vyplývá, že jako objednatel byl uveden K. K., a bylo objednáno roznesení 1600 kusů tiskovin, za uhrazenou úplatou služby pošty v částce 929,- Kč. Na uvedené objednávce je v rubrice podpis psacím písmem uvedeno „K.“.

5) Osobní spis kárně obviněného soudce, z něhož vyplývá, že JUDr. K. K., nar. x, nastoupil jako justiční čekatel v r. 1986 po ukončení studia na PrF UK na MěS v Praze. Funkci soudce vykonává od 12. 4. 1988, přičemž nejprve jako soudce působil Obvodního soudu pro Prahu 6, od 1. 1. 1999 působí dosud u MěS v Praze, a to ve funkci předsedy senátu. Za celou dobu působení JUDr. K. K. v postavení soudce proti němu nebylo vedeno kárné řízení.

6) Vyjádření Soudcovské rady Městského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2015 k osobě kárně obviněného a k předmětné věci. Z jeho obsahu vyplývá, že soudcovská rada ve vytykaném chování JUDr. K. K. spatřuje jisté etické pochybení, avšak nevelkého dosahu a významu, a podle jejího názoru v dané věci stačil toto pochybení projednat předsedou Městského soudu v Praze postupem podle § 88 a zákona č. 6/2002 Sb.

Po provedení uvedených listinných důkazů se kárně obviněný vyjádřil k obsahu letáku a článku, dále k obsahu objednávky na distribuci předmětného letáku a také k návrhu Mgr. Petry Peckové na posouzení jeho jednání.

K obsahu letáku uvedl, že leták jako celek není jeho autorstvím, sepsal toliko tu část, která obsahuje hodnocení volební kampaně uvedených volebních stran. Sepsal čtyři body, které předal před svým odjezdem na školení ve dnech 1. až 3. 10. panu J., zbytek chtěli dodělat, až se ze školení vrátí. K tomu však již nedošlo. Tyto body byly sepsány ještě dříve, než 1. či 2. 10. vyšel v Životě Mnichovic článek pana Rovenského. Proto kárně obviněný ani na tento článek ve svém podkladu nemohl reagovat, neboť byl v té době na školení v Kroměříži. Dne 3. 10. mu ještě do Kroměříže volal pan J., že to nějak upravil, ať se na to podívá, jestli to odsouhlasí. On panu J. odpověděl, že se již nedostane k počítači, ale odpoledne se vrátí a proberou to. Když se odpoledne po návratu v 15.30 hod. setkali, pan J. mu řekl, že už bylo pozdě, tak to nechal vytisknout a distribuovat. Když si kárně obviněný leták přečetl, tak panu J. řekl, že to takhle psát neměl, o tom Rovenském, že tam mohli něco napsat, ale že by si to napsal sám. Dále uvedl, že v uváděných čtyřech bodech, kde hodnotil volební kampaň, vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Uskupení č. 1, které vedla paní Pecková, vyčítal, že paní Pecková v uplynulém období nejprve jako místostarostka se starostou spolupracovala, potom mu, jak se říká, začali mydlit schody a na starostu házeli veškerou špínu. Na svých volebních letáčích paní Pecková masírovala občany s tím, že za řadou věcí stojí ona a její uskupení, což vůbec nebyla pravda. Kárně obviněný k tomu dodal, že takové věci prostě nemá rád.

K dotazu soudu, z jakého důvodu se tak osobně zapojil do volební kampaně a angažoval se, kárně obviněný uvedl, že důvodem byly charakterové vlastnosti paní Peckové. Aktivitu vyvinul, protože mu vadila ta nespravedlnost. K dalšímu dotazu soudu, proč za situace, kdy vypověděl, že nesouhlasil s pasážemi v letáku, které napsal pan J., mj. včetně jeho prezentace jako soudce, se od tohoto nedistancoval ve svém následném článku v č. 7 Života Mnichovic, a věc tak neuvedl na pravou míru, odpověděl, že to již nemělo smysl a ani jej to v té chvíli nenapadlo. Bylo po volbách a spíše bylo třeba reagovat na situaci, která byla.

Po nahlédnutí do objednávky na distribuci předmětného letáku uvedl, že u pošty nic neobjednával, podpis není jeho, a dne 6. 10., kdy byla objednávka učiněna, byl v době provozu pošty (od 9.00 hod. do 16.00 hod.) v práci, neb to je také jeho pracovní doba. Proto také objednávku ani osobně na poště podat nemohl.

K návrhu Mgr. Petry Peckové na posouzení jeho jednání kárně obviněný uvedl, že paní Pecková je zvláštní osoba, která léta pracovala v televizi Nova a umí manipulovat s fakty. Ve svém udání uvádí řadu nepravdivých údajů, např., že činnost kárně obviněného je vedena jakýmsi pozemkovými zájmy, což vůbec není pravda. Kárně obviněný má v obci chatu s pozemkem, není tam povolena výstavba rekreačního bytu, takže žádné pozemkové zájmy spojené s výstavbou nějakých objektů nemá.

K dotazu navrhovatele, jestli vnitropolitické boje pokračují v obci dál, kárně obviněný uvedl, že je tam teď relativní klid, ale jinak mezilidské vztahy bohužel utrpěly.

Následně kárný soud přistoupil k výslechu předvolaného svědka, pana L. J. Z jeho výpovědi vyplynulo, že nad nějakou reakcí na politickou situaci v obci, která by měla být prezentována před komunálními volbami se s kárně obviněným a několika dalšími přáteli domlouvali již několik měsíců. Bezprostředně před volbami se dohodli, že připraví společnou tiskovinu, kterou někde opublikují či vytisknou a nechají distribuovat. Svědek sám za sebe zpracoval jeden materiál, a dále od kárně obviněného před jeho odjezdem na školení do Kroměříže obdržel námět jeho pohledu na danou situaci v obci. Leták psal svědek na základě osnovy, kterou si sdělili. Názory kárně obviněného na předmětnou situaci ostatně znal, neboť byly již delší dobu stejné a často spolu o situaci v obci hovořili. Věděl, že JUDr. K. připadá neférové, že si paní Pecková osvojuje úspěchy bývalého starosty. Na základě toho sám zpracoval vedle svého materiálu i tento materiál sepsaný jménem kárně obviněného. Oba tyto texty potom nechal vytisknout a také distribuovat poštou. Na dotaz soudu, zda je leták, připisovaný kárně obviněnému skutečně jako celek jeho, tj. svědkovým, slohovým dílem, odpověděl, že ano. K dotazu soudu, proč to bylo jménem kárně obviněného a proč jej tam výslovně představil jako soudce, který soudil mediálně známé kauzy, uvedl, že to, že určitý text bude autorstvím kárně obviněného, vyplynulo z jejich předchozích jednání, a pokud jde o uvedení jeho pozice soudce, k tomu svědek uvedl, že tak učinil proto, že chtěl v občanech vzbudit větší důvěru v jeho slova, udělal to za účelem zvýšení věrohodnosti.

K dalšímu dotazu soudu, proč distribuci letáku objednal na jméno kárně obviněného a proč jej na objednávce také podepsal, svědek uvedl, že on na poště nebyl, tam poslal svoji manželku a protože jedna tiskovina byla svědka, a druhá se jménem kárně obviněného, tak to také zřejmě takto objednala. Sama nevěděla, že se tam bude něco sepisovat a podepisovat, a v nastalé situaci prostě postupovala tak, jak z kopie objednávky vyplývá.

K dotazu soudu proč bylo vtištěno a objednáno k distribuci právě 1600 ks letáku, svědek uvedl, že si předem zjistil, v jakém nákladu se tiskne a distribuuje Život Mnichovic, a to je právě 1600 ks. Zvolil proto stejný náklad, aby se leták mohl dostat srovnatelnému počtu možných odběratelů jako u Života Mnichovic.

K dotazu soudu, proč po návratu kárně obviněného ze školení dne 3. 10. ještě obsah letáku neprobrali, když se na tom téhož dne ráno telefonicky domlouvali a na poštu se to neslo až 6. 10., uvedl, že se mu s kárně obviněným nepodařilo setkat a ani jinak (telefonicky apod.) jej zastihnout. S kárně obviněným se viděli až za týden.

K dotazu navrhovatele, zda svědek zažil situaci, kdy se v Mnichovicích v rámci přátelských kontaktů na JUDr. K. někdo obracel se žádostí o právní radu, a JUDr. K. vysvětloval svoji pozici soudce, svědek odpověděl, že to se stává velmi často, a pokud ví, kárně obviněný v takových situacích vysvětluje, že do toho vstupovat nebude a předává kontakty na advokáta, notáře, apod.

Žádné další z navrhovaných důkazů kárný senát neprováděl, neboť s ohledem na zjištěné skutečnosti a posuzované aspekty věci dospěl k názoru, že by provedení těchto důkazů nic nového, resp. podstatného, pro posouzení věci nepřineslo.

Navrhovatel v závěrečném vystoupení uvedl, že setrvává na svém návrhu, byť připouští, že daný skutek může být ve svém popisu moderován ve spojení s tím, co uvedl svědek J. Kárně obviněný byl vtažen do horké fáze předvolebního boje, muselo přitom být známo, že je vnímán jako soudce, a ostatně jak řekl svědek J., právě proto byl využit jako autor či spoluautor tiskoviny, která byla distribuována ve formě letáku, a poté následoval článek kárně obviněného, o jehož autorství není pochyb. Zákonodárce má zájem, aby se soudce nemohl stát součástí politického

boje. Čtenáři, kteří četli, co psal kárně obviněný, věděli, že je soudce, a také věděli, že on to psal za občany, kteří měli stejný názor na dění v obci jako on, a psal to právě proto, aby jej jako soudce využili argumentačně při jeho reputaci, která je zcela nesporná. Navrhovatel vyjádřil názor, že znaky, které uvedl ve svém návrhu, byly naplněny s tou výhradou, že jinak může být zhodnocena objednávka a roznáška letáku. Pokud jde o příp. kárné opatření, navrhovatel a vzhledem ke specifikům daného provinění, a dále pak vzhledem k dosavadní bezúhonnosti a vynikajícím pracovním výsledkům kárně obviněného, navrhl upuštění od uložení kárného opatření.

Zástupce kárně obviněného při závěrečné řeči opětovně poukázal na skutečnosti uváděné ve vyjádření ke kárnému návrhu, a vyjádřil jednoznačný nesouhlas, že by se kárně obviněný mohl vytýkaným jednáním dopustit kárného provinění. Uvedl, že i soudce má právo jako občan se vyjadřovat k politické situaci v obci, kde se zdržuje. JUDr. K. není v Mnichovicích obecně znám, zná jej přibližně 30 až 40 lidí, takže se nedá říct, že by byl schopen něco v tři a půl tisícové obci ovlivnit. Za nepodstatné označil, zda byl první text (leták) prací pana J., nebo JUDr. K., nebo jakousi kompilací. Po té době se to smývá, nikdo si nemůže pamatovat, kdo komu co předal či co si řekli. Konstatoval, že první text se JUDr. K. netýká, a v případě druhého textu nebylo ničeho překročeno. Konstatování JUDr. K. ve druhém textu nemůže podle názoru zástupce kárně obviněného vážnost soudcovského stavu žádným způsobem narušit. Navrhl proto, aby byl kárný návrh zamítnut a JUDr. K. zproštěn.

Kárně obviněný na závěr uvedl, že k ničemu zásadnímu nedošlo, jen využil práva, která mu dává Listina základních práv a svobod. Celá situace se mu jeví absurdní.

IV. Posouzení věci soudem

Kárný senát se zabýval v první řadě dodržením subjektivní a objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení kárného řízení. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“) musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do šesti měsíců ode dne, kde se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění (objektivní lhůta pro podání kárného návrhu je zároveň totožná s hmotněprávní prekluzivní lhůtou zániku kárné odpovědnosti dle § 89 zákona o soudech a soudcích). Návrh na zahájení kárného řízení ze dne 18. 11. 2014 byl u Nejvyššího správního soudu podán dne 25. 11. 2014, a to na základě podnětu Mgr. Petry Peckové, k prošetření vytýkaného pochybení kárně obviněného, který byl předsedovi Městskému soudu v Praze doručen dne 27. 10. 2014. K vytýkanému jednání kárně obviněného došlo dne 6. 10. 2014 a 18. 10. 2014. Kárný návrh podaný u Nejvyššího správního soudu dne 25. 11. 2014 byl tedy podán v rámci zákonem stanovené šestiměsíční subjektivní lhůty, stejně jako v rámci zákonné objektivní a zároveň i prekluzivní lhůty tří let.

Dále kárný senát vyhodnotil důkazy provedené při ústním jednání. Vytýkaná pochybení se týkala toho, že kárně obviněný sepsal, nechal vytisknout a distribuovat leták, s jednoznačně vyslovenou podporou jedné z volebních stran, na úkor ostatních volebních stran, které soupeřily v komunálních volbách v obci Mnichovice. V textu letáku přitom bylo uvedeno, že autor letáku je soudcem a toto bylo dále akcentováno i odkazem na celospolečensky významné trestní kauzy, kterým JUDr. K. K. jako soudce předsedal. To s cílem dodat uvedeným názorům větší váhy a přesvědčivosti. Tento tvrzený úmysl autora letáku pak měl potvrdit i jeho druhý text, publikovaný po volbách, v němž kárně obviněný označil možnost, že starostou obce nebude Ing. Petr

Schneider, výslovně za katastrofu. Podle znění písemného návrhu nebylo pochyb o tom, že již první leták, sledoval jen a pouze snahu JUDr. K. K. pomoci Ing. Petru Schneiderovi ve volebním klání a to právě za využití skutečnosti, že autor tiskovin je soudcem.

Pokud jde o otázku viny, z provedeného dokazování má soud za zřejmé, že se nepodařilo prokázat v plném rozsahu skutek, který byl předmětem kárného návrhu v jeho původní podobě. Jmenovitě se neprokázalo, že to byl kárně obviněný, kdo nechal předmětný leták roznést do poštovních schránek voličům v obci Mnichovice, stejně jako se neprokázalo, že to byl on, kdo v daném letáku uvedl, že je soudcem Městského soudu v Praze, který odsoudil „tuneláře“ z H-Systému pana S. k nepodmíněnému trestu, napadl mediálně amnestii prezidenta Klause, a zdůraznil, a že se zabývá dlouhodobě spravedlností.

Na druhé straně se podle názoru kárného soudu navrhovatelé podařilo prokázat tvrzený následek. Z obsahu i vzájemných souvislostí provedených důkazů vzal soud za prokázané, že obě předmětné tiskoviny, v provedení, ve kterém byly kárnému soudu doloženy, byly obsahově zaměřeny a také cíleny ke znevýhodnění tří volebních stran ze čtyř, a naopak ke zvýhodnění zbývajících volební strany, resp. jejího představitele Ing. Petra Schneidera, v místních komunálních volbách, s tím, že klíčovým faktorem takto uplatňovaného vlivu byla skutečnost, že autor těchto tiskovin, byť v případě první z nich jen z části, podepsaný K. K., byl v dané obci známý a informovanou částí tamní veřejnosti respektovaný jako významný soudce, čehož si musel být kárně obviněný plně vědom. Stejně tak vzal soud za prokázané, že předmětné tiskoviny byly tvrzeným způsobem distribuovány, a to dílem s vědomím kárně obviněného, a dílem z jeho výslovné vůle. První z nich prostřednictvím roznáškové služby místní pošty, druhá publikací a distribucí místních novin – č. 7 Života Mnichovic. Kárně obviněný přitom rozporoval autorství a distribuci pouze první z předmětných tiskovin. I když kárný soud dospěl k závěru, že se u ní, tj. u letáku, neprokázalo, že jej nechal distribuovat kárně obviněný, a že byl autorem i té jeho části, kde byl prezentován jako soudce, je soud toho názoru, že toto jej z pohledu následku sepsání a distribuce daného letáku neospravedlňuje. K autorství meritorní části letáku, kde je provedeno cílené jmenovité hodnocení volební kampaně, způsobilé tři ze čtyř kandidujících volebních stran znevýhodnit a zbývajících čtvrtou zvýhodnit, se kárně obviněný v rámci dokazování přihlásil. Souhlasil i s tím, že za jím provedeným hodnocením mělo být uvedeno jeho jméno. Stejně tak potvrdil, že je o něm známo, že je soudce, nicméně oponoval, že takto se on sám neprezentuje, ale prezentují jej tak ti, kteří jeho názorům oponují. Současně připustil, že může být jeho postojům prezentovaným ve veřejné diskusi v Mnichovicích přiznávána větší váha, než kdyby soudcem nebyl. Ostatně i svědek L. J. výslovně vypověděl, že do textu letáku dané skutečnosti o kárně obviněném jako soudci uvedl právě proto, aby dopad obsahu letáku do myšlení voličů měl větší váhu. Potvrdil, že předmětné hodnocení volební kampaně kárně obviněný připravil proto, aby bylo použito k rozšíření mezi voliče před volbami. Tím tedy podle názoru kárného soudu kárně obviněný s vědomím své neformální autority pramenící z jeho pozice soudce nepochybně sledoval a také uskutečnil zcela konkrétní jednostranné názorové působení na voliče, se záměrem preference jedné volební strany, resp. jejího představitele Ing. Petra Schneidera, na úkor ostatních. Stejně tak i druhý text, u něhož je autorství kárně obviněného nesporné, byl cíleně zaměřen na tentokráte povolební preferenci téže jedné volební strany, resp. jejího představitele, o to ve fázi jednání o vytvoření koalice, opět při autorově vědomí toho, že je v dané obci vnímán ve spojení se svým postavením soudce jako výrazná neformální autorita. Ostatně i zástupce kárně obviněného ve svém úvodním vystoupení při jednání soudu uvedl, že je zřejmě v Mnichovicích obecně známo je JUDr. K. je soudcem. Přitom tento druhý text obsahoval i některá konstatování, která byla subjektivně vyložitelná jako exsperesivní a způsobila dotknout se cti některých představitelů jiných volebních stran, což potom našlo své konkrétní vyjádření v podnětu Mgr. Peckové k zahájení kárného řízení s JUDr. K.

Ve spojení se skutečností, že se nepodařilo prokázat v plném rozsahu skutek, který byl předmětem kárného návrhu v jeho původní podobě, kárný soud odkazuje na svou ustálenou judikaturu, (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2009, č. j. 12 Ksz 2/2008 – 124, www.nssoud.cz), v jejímž smyslu je kárný soud sice zavázán rozhodnout pouze o skutku, který byl uveden v kárném návrhu, nicméně soud není vázán popisem skutku ve smyslu jeho slovního vyjádření v kárném návrhu. S ohledem na zásadu totožnosti skutku lze pod vymezený popis skutku podřadit soudem zjištěné jednání kárně obviněného, přičemž některé skutečnosti mohou odpadnout a některé přibýt, může tedy dojít k upřesnění skutku, pokud se tím nemění jeho podstata. Vzhledem k tomu, že podstatu skutku lze spatřovat především v jednání a následku, který jím byl způsoben, bude totožnost skutku zachována, bude-li zachována alespoň totožnost jednání nebo totožnost následku.

Jak již bylo uvedeno, jednání kárně obviněného, které navrhovatel původně kladl kárně obviněnému za vinu, prokázáno v plném rozsahu nebylo, naopak následek prokázaného jednání kárně obviněného byl prokázán v podstatě v té podobě, jak byl popsán v kárném návrhu.

Kárný soud se tedy musel dále zabývat otázkou, zda takto upřesněný skutek sám o sobě naplňuje skutkovou podstatu kárného provinění definovanou v ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Podle tohoto ustanovení je kárným proviněním soudce *zaviněné porušení jeho povinností, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo obrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.*

Tady je třeba v první řadě připomenout, že kárně obviněný se nedopustil daného skutku během výkonu své funkce, ale v rámci svého občanského života. I když JUDr. K. zjevně první z tiskovin (leták) vytisknout a distribuovat sám nenechal, a nebyl to on, kdo v něm uvedl a akcentoval, že je soudce, lze přesto jeho jednání, tedy autorský podíl na obsahově rozhodující části textu se záměrem, že bude nějakým způsobem publikován, považovat nejen za výkon jeho práva podílet se na správě věcí veřejných podle čl. 21 odst. 1 Listiny, ale i jeho práva na svobodu projevu, podle čl. 17 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), a obdobně i podle čl. 10 odst. 1 evropské Úmluvy o ochraně lidských práva a základních svobod (č. 209/1992 Sb.; dále jen „Úmluva“), kam spadá nejen vyjadřování určitých názorů, ale i mj. přijímání a šíření názorů, myšlenek a informací. Je zjevné, že přípravou podkladu obsahu letáku s tím, že bude publikován či distribuován, kárně obviněný své názory nejen vyjádřil, ale také šířil.

Kárně obviněný jako soudce na jedné straně sice nemůže být zcela vyloučen z možnosti realizovat svá ústavně zaručená politická práva, na straně druhé však v případě práva na svobodu projevu není výkon takového práva u žádné osoby, a tím méně pak u soudce, neomezený, neboť zahrnuje, jak uvádí výslovně čl. 10 odst. 2 Úmluvy, i povinnosti a odpovědnost, a může být omezen zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná mj. pro ochranu morálky, pověsti nebo práv jiných nebo pro zachování autority a nestrannosti soudní moci.

Tato ústavněprávní východiska našla svůj odraz i v právní úpravě povinností, které v souvislosti s výkonem politických práv v nejširším slova smyslu, včetně práva na svobodu projevu, jsou soudci povinni dodržovat. Podle § 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích je soudce povinen mj. zdržet se nejen při výkonu své funkce, ale i v občanském životě všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů. Podle § 80 odst. 4 zákona o soudech a soudcích je soudce povinen při své činnosti mimo výkon funkce soudce a při výkonu svých politických práv si počínat tak, aby tato činnost neohrožovala nebo nenarušovala důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudu nebo nenarušovala důstojnost soudcovské funkce

anebo mu nebránila v řádném výkonu funkce soudce. Podle § 80 odst. 5 písm. a) zákona o soudech a soudcích je potom soudce ve svém osobním životě povinen svým chováním dbát o to, aby nenarušovalo důstojnost soudcovské funkce a neohrožovalo nebo nenarušovalo důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů, přičemž zejména nesmí umožnit, aby jeho funkce byla zneužita k prosazování soukromých zájmů.

V posuzované věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kárně obviněný skutkem, který mu byl prokázán, popisovaný právní rámec pro výkon svých občanských a politických práv a svobod, konkrétně zejména práva na svobodu projevu, překročil tak, že to mělo za následek naplnění skutkové podstaty kárného provinění.

Kárný soud přitom vycházel ze skutečnosti, že u kárně obviněného, který je soudcem, se jedná o osobu veřejně činnou, přičemž na osoby veřejně činné je již tradičně nahlíženo jako na osoby, jejichž jednání i v osobním životě podléhá přísnějším měřítkům, než chování jiných osob. Soudce je veřejností vnímán jako soudce nejen při výkonu své funkce, ale i mimo tento výkon, tzn. nepřetržitě, resp. 24 hodin denně. To ostatně reflektuje i naše ústavně soudní judikatura. Tak např. jmenovitě v nálezu sp. zn. III ÚS 1076/07, ze dne 28.1.2008, Ústavní soud uvedl *“..na osobu soudce jsou kladeny vysoké morální nároky a za účelem zabránění konfliktu zájmů se soudce smí prakticky věnovat pouze odborné soudcovské činnosti..“*.

V posuzované věci to, že se u kárně obviněného jednalo o soudce, bylo relevantní veřejnosti známo. Proto bylo tuto skutečnost, tj. že se jedná či jednalo o soudce, nutno nazírat z objektivních hledisek. Podle názoru kárného soudu tak v dané věci nebylo tedy rozhodné, zda kárně obviněný prokázané jednání sám výslovně spojil, resp. nespojil s tím, že je soudce. Z výsledků dokazování je zřejmé, že kárně obviněný je přinejmenším částí veřejnosti v Mnichovicích znám jako erudovaný a respektovaný soudce, což při jednání soudu připustil i jeho zástupce, a také svědek J. výslovně vypověděl, že kárně obviněného v letáku jako soudce uvedl proto, že chtěl v občanech vzbudit větší důvěru v jeho slova, a udělal to za účelem zvýšení věrohodnosti.

Kárně obviněný opakovaně uváděl, že nesouhlasil s jeho prezentací v letáku jako soudce, a toto, když to zjistil, panu J., který obsah letáku dopracoval, také vytkl. V této souvislosti není podle názoru kárného soudu bez zřetele to, že do určité míry nejasné zůstalo, proč se po návratu kárně obviněného ze školení v Kroměříži odpoledne tento s obsahem dopracovaného letáku neseznámil, když z ranní telefonické domluvy z téhož dne s panem J. vyplynulo, že k tomu dojde. Kárně obviněný uvedl, že se odpoledně po návratu dne 3. 10. s panem J. setkali a o letáku mluvili, ale ten mu měl říci, že již zadal jeho roznášku, neboť by se to nestihlo, takže kárně obviněný již zasáhnout nemohl. Jak však vyplynulo z dokazování, roznáška byla zadána až 6. 10. Svědek J. k tomu naopak vypověděl, že se dne 3. 10. s kárně obviněným vůbec nesešel, a ani jinak se mu prý nepodařilo ani do 6. 10. s ním jakkoliv spojit. Na opakovanou otázku ze strany soudu na tomto tvrzení svědek setrval. Poprvé po návratu kárně obviněného ze školení v Kroměříži se podle svědka spolu setkali až za týden. Za tohoto stavu věci je potom otázkou proč se tedy kárně obviněný od údajů o své osobě jako soudci v letáku alespoň výslovně nedistancoval ve svém následném článku v č. 7 Života Mnichovic, a věc tak neuvedl na pravou míru. To vše spíše nasvědčuje, tomu, že skutečný obsah letáku kárně obviněný před jeho roznáškou znal, nebo alespoň znát mohl, a neohradil se proti němu. Za souvislosti potom lze mít do jisté míry i za to, že k vyznění letáku se kárně obviněný v uvedeném článku naopak sám nepřímou přihlásil i tím, že do jeho titulku včlenil slovní spojení „díl druhý, povolební“. Podepsal se sice jménem a příjmením, nicméně muselo mu být zřejmé, že čtenáři bude vnímán jako soudce, neb mj. sám vypověděl, že jako soudce jej v jednom z předchozích čísel těchto místních novin prezentoval jeho oponent, pan Rovenský.

Pokud šlo o motivy prokázaného jednání kárně obviněného, soud z provedeného dokazování vzal za nesporné, že kárně obviněný vnímal vývoj politické situace v obci v neprospěch strany Ing. Schneidra, i jeho samotného, za nespravedlivý, a chtěl přispět k nápravě toho to stavu podle svých představ. Kárně obviněný přitom před soudem výslovně uvedl, že důvodem jeho předmětného zapojení do předvolebního dění při komunálních volbách v Mnichovicích „*důvodem byly charakterové vlastnosti paní Peckové, aktivitu vyvinul, protože mu vadila ta nespravedlnost.*“ Jedním z důvodů pro napsání druhého textu (článku) potom bylo podle výslovného vyjádření kárně obviněného, že v něm chtěl upozornit, „*že ty sprostoty, které pan Rovenský uveřejnil ve svém článku, by měl korigovat a aspoň se veřejně omluvit.*“

Ve skutečnosti však tím, že kárně obviněný, místní veřejností, či alespoň její relevantní částí, vnímán jako soudce s příslušnou neformální autoritou, svoje texty fakticky zaměřil a cílil ke znevýhodnění tří volebních stran ze čtyř (zdůrazněním negativ), a naopak ke zvýhodnění zbývající volební strany, resp. jejího představitele Ing. Petra Schneidra (podtržením pozitiv), v místních komunálních volbách, umožnil, řečeno díky zákona, *aby jeho funkce byla zneužita k prosazování soukromých zájmů.*

Podle kárného soudu taktéž není bez zřetele, že předmětné texty obsahovaly i konfrontační rysy a, jak již bylo poznamenáno, i některá konstatování, která byla subjektivně vyložitelná jako expresivní a způsobila dotknout se cti některých představitelů kritizovaných volebních stran, což ostatně vedlo i k podnětu na zahájení kárného řízení s kárně obviněným. Tyto skutečnosti se potom také dostaly do jistého rozporu se zákonným požadavkem kladeným na soudce, zdržet se všeho, co by *narušovalo důstojnost soudcovské funkce.*

Soudce zcela jistě není ve veřejném životě vylučován z realizace svých politických práv, nicméně je při ní přece jen částečně determinován. Ve spojení s posuzovanou věcí lze konstatovat, že se i soudce se může zapojovat do předvolebního dění při komunálních volbách, a to především tam, kde má trvalý pobyt a kde má také právo volit. Přiměřeně se do předvolebního dění při komunálních volbách potom může zapojovat i tam, kde trvalý pobyt a právo volit nemá, a to zejména tehdy, pokud se v daném místě častěji zdržuje, vlastní tam nemovitost, jako tomu bylo v nyní posuzovaném případě. Měl by tak ovšem činit vždy uměřeně, zdrženlivě, a způsobem, kterým se nepropůjčuje ke zneužití soudcovské funkce k prosazení soukromých zájmů konkrétní volební strany či konkrétního kandidáta ve volbách. Současně by měl jednat tak, aby to nevybočovalo z obecných představ občanů o zapojování veřejnosti do předvolebního dění a z obvyklého průměru výkonu takových aktivit. Neměl by se přitom, a to ani v jednotlivostech projevovat, autoritativně a konfrontačně.

To přitom neznamena, že by se soudce při svém zapojení do předvolebního dění při komunálních volbách nemohl vyjadřovat kriticky, musí se však vždy pohybovat v rámci kritiky věcné, aniž by se dotýkal cti kritizovaných.

Nerespektováním těchto pravidel soudce, při zvýšených požadavcích na něj kladených, podle názoru kárného soudu již znevažuje svoji soudcovskou funkci.

Požadavky na nezbytné sebeomezení soudce reflektují i doktrinální přístupy. Tak se lze např. setkat s následujícím pohledem či přístupem: „*Každý soudce na sebe bere závazek jistého sebeomezení a zdrženlivosti nejen v soudcovském taláru, ale i v dalších osobních aktivitách. Kritickým důležitým aspektem této skutečnosti je povinnost na každém kroku reprezentovat soudcovský stav a nevyvolávat sebemenší pochybnosti o spravedlnosti, nestrannosti, odbornosti a nezávislosti. Soudce by se měl jednoduše vyvarovat jakékoliv činnosti, která by mohla narušit zmíněné hodnoty, na níž soudnictví, jako jedno z odvětví veřejné moci, stojí.*“

(viz Kopa, M.: Může být soudce členem politické strany a stát se členem zastupitelstva územního samosprávného celku? in Jirásková, V., Witkowski, Z. (eds.), Ústavní systém České republiky a Polské republiky po přistoupení k EU, sborník, nakladatelství Leges Praha, 2011).

Kárně obviněný tedy zcela nepochybně svým prokázaným jednáním umožnil, aby jeho funkce soudce byla zneužita k prosazování soukromých zájmů jedné volební strany a jejího představitele, přičemž narušení důstojnosti soudcovské funkce mohl přispět i konfrontační tón některých pasáží předmětných textů kárně obviněného. Vzhledem k tomu, že se jedná o dlouholetého zkušeného soudce, nemá soud pochybnosti o tom, že si byl též vědom toho, že takové jeho jednání, byť přímo nesouvisající s výkonem soudnictví, je neslučitelné se vzorci chování, které veřejnost od každého soudce právem očekává tak, aby byla zachována vážnost jeho funkce a důvěra v nestranný výkon soudnictví. Kárně obviněný přitom bez přiměřených důvodů spoléhal, že takový následek spočívající ve snížení vážnosti soudcovské funkce svým jednáním nezpůsobí. Soud tedy shledal zavinění kárně obviněného přinejmenším ve formě vědomé nedbalosti.

Při úvaze jaké kárné opatření kárně obviněnému soudci uložit, kárný soud hodnotil vše, co uvedli navrhovatel i kárně obviněný soudce, resp. jeho zástupce, v průběhu řízení. Kárný senát se ztotožnil se závěrečným návrhem kárného navrhovatele na upuštění od potrestání. Kárný senát přitom vzal v úvahu i skutečnost, že kárně obviněný dosud nebyl nikdy kárně řešen, naopak jeho dosavadní činnost jako soudce byla i kárným navrhovatelem dosud vnímána vždy jako svědomitá, pečlivá, bez žádných negativních zjištění. Za tohoto stavu věci kárný senát dospěl k závěru, že projednání kárného provinění bylo v případě kárně obviněného soudce dostačující, a od uložení kárného opatření lze tedy v souladu s ustanovením § 88 odst. 3 zákona o soudech a soudcích upustit. Postih některým z kárných opatření kárný senát nepovažoval za adekvátní, a je toho názoru, že samotné projednání věci je odpovídající a bude dostatečně motivovat kárně obviněného k dalšímu řádnému jednání a vystupování na veřejnosti při svých mimopracovních zájmech a aktivitách.

P o u č e n í : Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné (§ 21 zákona č. 7/2002 Sb.).

V Brně dne 11. června 2015

JUDr. Petr Průcha
předseda kárného senátu